

clàssic

«Deixeu l'Índia»

Mahatma Gandhi

Activista i advocat indi
(1869-1948)

Discurs pronunciat el 8 d'agost del 1942 davant del All India Congress Committee, a Bombai.

A l'albada del pas definitiu del moviment d'emancipació nacional indi, Mahatma Gandhi va pronunciar aquest discurs davant del All India Congress Committee, la plana major del partit independentista. Un discurs que és una encesa defensa de la lluita no violenta com a mètode per guanyar la llibertat. Amb aquest discurs s'inicia l'etapa de desobediència generalitzada a l'Índia, un fet que va posar contra les cordes l'Imperi Britànic. Malgrat la repressió patida, la determinació de la revolta no violenta va fer efecte, i la Índia, cinc anys més tard, va aconseguir la independència.

Abans que debateu la resolució, permeteu-me que us planteji un parell de coses, que vull que entengueu de forma ben diàfana, i que les considereu des del mateix punt de vista des del qual us les plantejo. Us demano que ho considereu des del meu punt de vista, perquè si ho aprobeu, us veureu obligats a dur a terme tot el que dic. Serà una gran responsabilitat. Hi ha qui em pregunta si soc el mateix home que era el 1920, o si hi ha hagut algun canvi en mi o en vosaltres. Feu bé de fer-me aquesta pregunta.

Però no cal ni assegurar que soc el mateix Gandhi que el 1920. No he canviat en cap aspecte fonamental. Dono la mateixa importància a la no-violència que li donava aleshores. Fins i tot l'èmfasi que hi faig ha crescut encara més. De veres, no hi ha cap contradicció entre la present resolució i els meus escrits i declaracions anteriors.

Els esdeveniments com els presents no es produeixen a la vida de qualsevol, i rarament a la vida d'alguns. Vull que sapigueu i que sentiu que no hi ha res més que el més pur

Ahimsa¹ en tot el que dic i faig avui. El projecte de resolució del Comitè de Treball es basa en Ahimsa, i així mateix la lluita que contemplem té les seves arrels a Ahimsa. Per tant, si hi ha algú d'entre vosaltres que hagi perdut la fe en Ahimsa o se n'hagi cansat, que no voti aquesta resolució. Permeteu-me que expliqui la meva posició amb claredat. Déu m'ha concedit un regal impagable en l'arma d'Ahimsa. Jo i el meu Ahimsa seguim el vostre camí. Si a la crisi actual, quan la terra s'està cremant amb les flames d'Himsa² i implora l'alliberament, no he sabut fer ús del talent concedit per Déu, Déu no em perdonarà i seré jutjat indigne del gran obsequi. He d'actuar ja. No puc dubtar i quedar-me mirant, quan Rússia i la Xina estan amenaçades.

La nostra no és una pugna pel poder, sinó senzillament una lluita noviolenta per la independència de l'Índia. En la lluita violenta, sovint ha resultat ser fruit d'un general que ha tingut èxit, ha fet un cop militar i ha establert una dictadura. Però en

l'ordre de les coses del Congress,³ essencialment no violent com és, no hi pot haver lloc per a la dictadura. Un soldat de la llibertat noviolenta no cobejarà res per ell mateix, sinó que lluita només per la llibertat del seu país. El Congress no té cap interès per qui pugui governar quan s'asseixeix la llibertat. El poder, quan arriba el moment, li pertocarà al poble de l'Índia, i serà aquest qui decidirà en qui confiarà. Potser les regnes es disposin en mans dels parsis, per exemple, com m'agradaria que passés, o que es puguin lliurar a altres persones, noms de les quals avui no són representades al Congress. No sereu vosaltres, doncs, els que hi podreu objectar dient: «Aquesta comunitat és microscòpica. Aquell partit no va fer el paper que calia en la lluita per la llibertat; per què hauria de tenir tot el poder?». Des de la seva concepció, el Congress s'ha mantingut meticulosament lliure de les màcules comunals sectàries. Ha pensat sempre en termes de la nació sencera i ha actuat en conseqüència... Sé que el nostre Ahimsa és imperfecte i a quina distància encara

estem de l'ideal, però en Ahimsa no hi ha fracàs ni derrota final. Tinc fe, per tant, que si malgrat les nostres mancances, la gran cosa succeeix, serà perquè Déu vol ajudar-nos coronant amb èxit la nostra Sadhana silenciosa i ininterrompuda durant els darrers vint-i-dos anys.

Crec que a la història del món no hi ha hagut una lluita per la llibertat més genuïnament democràtica que la nostra. Vaig llegir *The French revolution: a history* [La revolució francesa: una història] de Thomas Carlyle mentre estava a la presó i Pandit Jawaharlal m'ha explicat alguna cosa de la revolució russa. Però estic convençut que, en la mesura que aquestes lluites es van combatre amb l'arma de la violència, no van aconseguir l'ideal democràtic. La democràcia que he albirat, una democràcia establerta per la no-violència, hi haurà llibertat igual per a tots. Tothom serà el seu propi amo. Avui us convido a unir-vos a una lluita per una democràcia com aquesta. Un cop us adoneu d'això, oblidareu les diferències entre els hindús i els musulmans, i us considerareu només indis, dedicats a la lluita comuna per la independència.

---

1 Acció noviolenta.

2 Violència

---

3 Congrés Nacional Indi, partit independentista de Gandhi.

Després hi ha la qüestió de la vostra actitud envers els britànics. M'he adonat que hi ha odi entre la gent vers els britànics. La gent diu que està indignada pel seu comportament. No fa distinció entre l'imperialisme britànic i el poble britànic. Per ells, els dos venen a ser un de sol. Aquest odi fins i tot els faria donar la benvinguda als japonesos. Això és molt perillós. Significa que intercanviarien una esclavitud per una altra. Hem de desfer-nos d'aquest sentiment. La nostra disputa no és amb el poble britànic, lluitem contra el seu imperialisme. La proposta de retirada del poder britànic no sorgeix de l'ira. Sorgeix per permetre que l'Índia jugui el seu propi paper en el moment crític actual. No és una posició venturosa per un gran país com l'Índia, que només estigui ajudant amb els diners i el material que se n'ha obtingut a la babalà, mentre que les Nacions Unides condueixen la guerra.⁴ No podem evocar el veritable esperit de sacrifici i valor mentre no siguem lliures. Sé que el govern britànic no podrà impedir-nos la

llibertat quan hem fet prou sacrificis. Per tant, hem de purgar-nos l'odi. Parlant per mi, puc dir que mai no he sentit cap odi. De fet, ara em sento més amic dels britànics que mai. Una de les raons és que avui passen penes. Per tant, la mateixa amistat que hi tinc exigeix que procuri salvar-los dels seus errors. Tal com veig la situació, es troben a la vora de l'abisme. Per tant, es converteix en el meu deure advertir-los del perill, tot i que ara per ara els pot fer enfadar fins al punt de tallar la mà amable estesa per ajudar-los. Potser se'n riurà la gent, però no obstant, aquesta és la meva asserció. En un moment en què potser hauré d'abocar-me a la lluita més gran de la meva vida, no puc albergar odi contra ningú. ■

---

4 - EUA, Regne Unit, URSS i Xina havien subscrit la Declaració de les Nacions Unides l'1 de gener de 1942.